

Posudek školitelky na bakalářskou práci Noemi Macko-Forgáčové „Vnútro pohlavná kompetícia u žien a mužov“

Předložená teoretická práce se zaměřuje na téma pohlavního výběru u člověka, konkrétně se blíže soustředí na vnitropohlavní výběr a jeho podobu u žen a mužů. Hlavním cílem předkládané práce bylo zmapovat dosavadní poznatky týkající se podoby vnitropohlavního výběru. Studentka se zaměřuje především na popis jednotlivých strategií a charakteristik, skrze které mezi sebou muži a ženy kompetují o přístup k jedincům opačného pohlaví.

Svou práci Noemi dělí do tří kapitol. V první kapitole studentka popisuje principy a zákonitosti přirozeného výběru a dále popisuje fungování výběru přírodního a pohlavního. V druhé kapitole Noemi nastiňuje koncept mezipohlavního výběru. Blíže představuje klíčové pojmy jako Batemanův princip, Triversovu teorii asymetrických investic a jednotlivé hypotézy, které vysvětlují vznik preferencí pro určité typy pohlavních znaků, například teorii dobrých genů, sexy synů, hypotézu handicapu apod. V poslední, stěžejní kapitole autorka definuje a popisuje principy vnitropohlavní kompetice, a to jak u zvířat, tak u člověka. Popisuje odlišné strategie mužů a žen, přičemž dochází ke zjištění, že se u člověka vnitropohlavní kompetice objevuje jak u mužů, tak u žen, a že nejčastějším typem kompetice u mužů je fyzická agresivita, kdežto u žen je to agresivita verbální a kompetice zahrnující především aspekty fyzické atraktivity.

Noemi ve své práci vychází především z primární i sekundární odborné literatury. Přestože studentka na práci pracovala delší dobu a podobu práce pravidelně konzultovala, tak se jí bohužel ve finální verzi nepodařilo odstranit všechny nešvary. Některé části textu by si například zasloužily podrobnější zpracování, protože v nynější podobě jsou v některých částech psány poněkud zkratkovitým způsobem a při čtení práce jsem chvílemi měla pocit, že spíše než závěrečnou práci, čtu výpisky z učebnice či z přednášek. Noemi například v posledních dvou kapitolách pracuje s relevantními a zajímavými zahraničními studiemi, ale v textu se omezuje převážně na popis výsledků. Čtenář tak nemá možnost seznámit se například s metodologií jednotlivých studií, což může být důležité pro následnou diskuzi. Podobné chyby jsou patrné i v závěru práce, který je spíše opětovnou sumarizací poznatků a chybí v něm ona zmíněná diskuze a kritické nahlédnutí předchozích uvedených výzkumů a teorií.

I přes uvedené výtky práci ale doporučuji k obhajobě, a v závislosti na průběhu obhajoby a hodnocení oponentky navrhuji známku velmi dobře.

V Praze
16.09.2020

Mgr. Klára Bártová, Ph.D.
Fakulta humanitních studií, UK